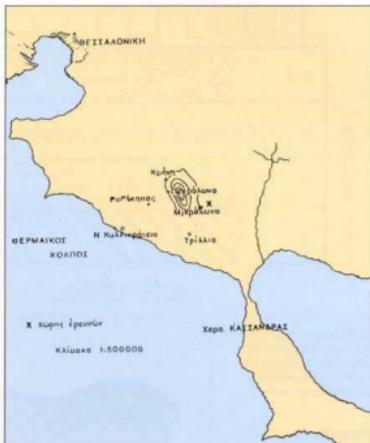

Η ΠΑΛΑΙΟΛΙΘΙΚΗ ΕΠΟΧΗ ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Άρης Ν. Πουλιανός
Διευθυντής των Ανασκαφών του Σπήλαιου Πετραλώνων

Χάρτης της δυτικής Χαλκιδίκης με τις θέσεις στους οποίου διέρχονται οι έρευνες.

Η Παλαιολιθική εποχή είχε επισημανθεί στη Μακεδονία ήδη από τη δεκαετία του 1960 (S. Dakaris & E. S. Higgs, 1964), πριν αρχίσουμε τις έρευνες στα Πετράλωνα Χαλκιδικής το 1965.

Ειδικότερα όμως η **Κατώτερη Παλαιολιθική** στη Μακεδονία, και γενικότερα σ' όλη την Ελλάδα, ανακαλύφθηκε από τον γράφοντα στο Σπήλαιο Πετραλώνων (Α. Ν. Poulianatos, 1971).

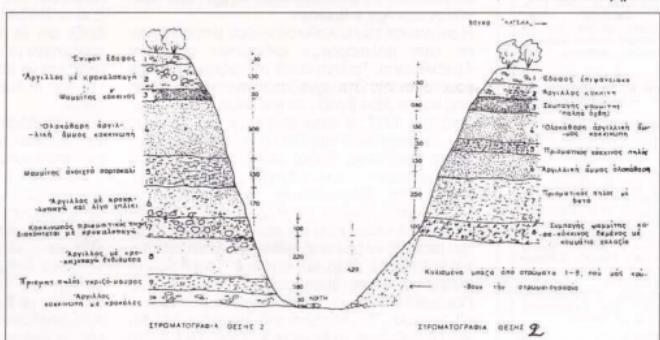
Tο Σπήλαιο βρίσκεται 46 χλμ. ΝΑ της Θεσσαλονίκης, στον πρώτο πόδα της χερσαίου της Χαλκιδικής (βλ. σχετικό χάρτη). Σ' αυτό το Σπήλαιο αποκαλύφθηκε το 1960 ο αρχαιοτέρος Όρθιος άνθρωπος στην Ελλάδα και σ' όλη την Ευρώπη, γνωστός ως **Αρχάνθρωπος ο Ευρωπαίος** από τα Πετράλωνα. Η ήλικια του διαπιστώθηκε ότι είναι περίπου 700.000 χρόνων, και διασταυρώθηκε με δέκα τουλάχιστον διαφορετικές μεθόδους (Α. Ν. Poulianatos, 1980, 1982). Ο Αρχάνθρωπος έζησε στο 11ο γεωλογικό στρώμα του Σπήλαιου, σε μια πολύ παγερή περίοδο, την Κρήνεια παγετώδη περίοδο, όπως έγινε πια γνωστή στη διεθνή βιβλιογραφία.

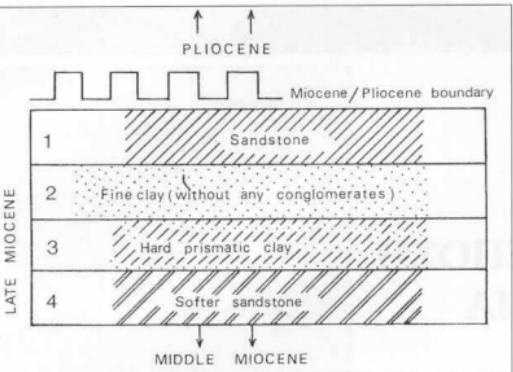
Αποκαλύφθηκαν συνολικά, έως το 1983, 27 στρώματα με διαφορετική κατοικηση από τον παλαιολιθικό άνθρωπο μέσα και έξω

(κατά τις ζεστές περιόδους) από τη σπηλιά. Στη διάρκεια της γεωλογικής περιόδου των 27 στρώματων παραπτρούσε την μητρέα λιθινών και οστέινων εργαλείων, που αποτέλεσαν τη βάση του Πετραλώνου

πολιτισμού, όπως αποκαλέσθηκε αργότερα. Πάρα πολλά λίθινα εργαλεία είναι αποδειγμένα δεξιόχειρα, γεγονός που υπαγορεύει ότι ο αρχάνθρωπος χρησιμοποιούσε κάποιο ιδίας έναρθρου λόγου (Α.

Σχηματική στρωματογραφία των θέσεων των ευρημάτων.

Το "ανθρωπογένες" της δυτ. Χαλκιδίκης είναι τα 4 ανώτερα στρώματα του Νεότερου Μειοκαινού δοσμένα σχηματικά.

Εύρυμα No 100.
Κοπρόλιδος
ανθρωποειδούς (φυσικό μεγέθεος).

Βιβλιογραφία

- S. Dakaris & E. S. Higgs. *The Climate Environment and Geology of Stone Age Greece Part I*. 1964. σσ. 199-214.
- A. N. Poulianos. "Petalona, a Middle Pleistocene Cave in Greece". *Archaeology*, Jan. 1971. vol. 24, No 1. σσ. 6-11.
- A. N. Poulianos. "Ο αρχαιότερος εύρων αυτογένων". *Ανθρώπος*, t. 7, σσ. 7-11. Αθήνα 1980.
- A. N. Poulianos & N. A. Poulianiotis. "Πλειοκαινικός κυνηγός ελεφάντων στην Ελλάδα". *Ανθρώπος*, t. 7, σσ. 108-121. 1980.
- Nickos A. Poulianos. "Osteological data of the Late-Pliocene Elephant of Perdelika". *Anthropos*, v. 11, σσ. 49-82. 1966.
- S. L. Gawarecki et al., Univ. of S. Carolina. Columbia. 1983. "Palaeomagnetic studies on the Perdelia Elephant Section Sediment, Northern Greece". *Anthropos*, v. 10, σσ. 93-104.
- A. N. Poulianiotis & N. A. Poulianiotis. "Νέα Μειοκαινικά Πανίδια από Μερκόπειο". *Ανθρώπος*, t. 5, σσ. 3-41. 1978.
- A. N. Poulianiotis. "Ο χώρος της ΝΑ Ευρώπης και η εμφάνιση του ανθρώπου γενέων". *Ανθρώπος*, t. 6, σσ. 9-19. 1979.
- A. N. Poulianiotis. "Η σέξιλη της Αιγαίου που το Μεσοκοί πή έγει". *Ανθρώπος*, t. 9, σσ. 93. 1982.
- Nikos A. Poulianiotis. "Οπέναν γραφεία από Τρίλια, Περδίκα, Πετρόκανα". *Ανθρώπος*, t. 9, σσ. 96. 1982.
- R. F. Puech & H. Albertini. "Dietary patterns of the Hominid: Evidence from abrasion of teeth". *Ανθρώπος*, t. 9, σσ. 15. Αθήνα. 1982.
- A. N. Poulianiotis. "Ο Πετραλώνιος Αρχανθρώπος: γίγαντες δεινούργειας". *Ανθρώπος*, t. 4, σσ. 147-151.
- N. Poulianiotis, 1977, σημαντικό βήμα στην εξέλιξη των Ανθρωπιδών.
- Ίσως το πιο σημαντικό εύρημα του Πετραλώνιου είναι η ανακάλυψη ιχνών φωτιάς, ηλικίας περίπου 1 εκατομ. ετών (αρκετή ποσότητα στάχτης και καμένα οστά), που είναι μεχρι τώρα, τα αρχαιότερα ίχνη φωτιάς στη γη μας. Όλα αυτά τα ευρήματα βρίσκονται σήμερα στην Ανθρωπολογικό Μουσείο Πετραλώνων.
- Η συνεχής κατοίκηση των 27 στρωμάτων του Σπηλαίου έθεσε το ερώτημα: "πώς και πότε πρωτομήτηκε ο ανθρώπος στη σπηλιά;" Η ερώτηση που μας υποχρέωσε να βγούμε εξω από το Σπήλαιο και να αναζητήσουμε τα ίχνη των προγόνων των Αρχανθρώπων.
- Η ανίχνευση του ελλαδικού χώρου μας οδήγησε σε ίχνη παλαιότερων ανθρώπων από τον Αρχανθρώπο. Τα ίχνη αυτά τα βρήκαμε στο λεκανοπέδιο της Πτολεμαΐδας, στο νομό Καζάνης, εκεί που η ΔΕΗ βγάζει το κάρβουνο. Τον Οκτώβριο του 1977, σ' έναν από τους αμμολοφους του λεκανοπέδιου της Πτολεμαΐδας, κοντά στο χωριό Περδίκκας, βρήκα ολόκληρο το σκελετό "σφαγιασμένου" από συνηγόρους ελέφαντα του τέλους της Πλειοκαινής περιόδου (Α. N. Poulianiotis & Nikos A. Poulianiotis, 1980), ηλικίας περίπου 3 εκατομμυρίων χρόνων. Ο χώρος με τον σκελετό έβριθε από λίθινα εργαλεία, ιδιαιτέρα χαλαζιάκα, αλλά και οστέα. Το ειδος του ελέφαντα, όπως διαπιστώθηκε από τον Niko Poulianiotis (1984), είναι Elephas (Palaeoloxodon) aff. antiquus. Την πλειοκαινή ηλικία του ελέφαντα επιβεβαίωσε το Εργαστήριο του "Παλαιοι-

γητηπομού της Γης", που διευθύνεται από τον καθηγητή Alain Nairn (Ersi Gawarecki et al., 1983). Η ανακαλύψθείσα εργαλειοτεχνία γύρω από τον σκελετό του ελέφαντα είναι εξαιρετικής σημασίας, διότι από το 1980 που πρωτοδημοσιεύτηκαν ήταν η αρχαιότερη στην Ευρώπη, και ίσως αρχαιότερη κι από τη λιθοτεχνία της Αφρικής.

Στην ανίχνευση της Παλαιοιλιθικής της Μακεδονίας παρουσιάζουμε επίσης, εν συντομίᾳ, άλλη μια θέση από τις πάρα πολλές που υπάρχουν στο χώρο: αυτήν των Μικραλώνων της δυτ. Χαλκιδίκης, που ίσως είναι κι η σημαντικότερη απ' όλες τις παραπάνω για την Ανθρωπογένεση.

Στο χώρο των Μικραλώνων διεξάγουμε έρευνες από το 1968. Ανακαλύψματα εκεί νέα, για την Ελλάδα, μειοκαινική πανίδα με πολλά είδη ζώων, τα οποία ώς τότε εθεωρούντο ανύπαρκτα στον ελλαδικό χώρο, μακι και "δεν είχαν παραπροθεί" στο Πικέρμι, στη Σάμο κ.α. (Α. Ν. Πουλιάνος & N. A. Πουλιάνος, 1978).

Στην επετηρίδα ΑΝΘΡΩΠΟΣ (1976-1980) διδέθη λεπτομερής γεωλαθυρική μελέτη των στρωμάτων του Ανώτερου Μειοκαινού, καθώς και ζωολογικός προσδιορισμός των νέων ειδών. Τα τέσσερα τελευταία στρώματα (που διδόνται σχηματικά στο σχέδιο 3) ονομάζονται το "Ανθρωπογένες" της γης μας, διότι περιέχει στοιχεία πρώτης εμφάνισης ανθρώπων στην υφήλιο, αρχαιότερης από εκείνη της Αφρικής.

Τα στοιχεία αυτά είναι κυρίως η εργαλειοτεχνία (λίθινα και οστεία του Μειοκαινού) που πρωτοπουρίσαμε στο δύο διεθνή Συνέδρια των Πετραλώνων το 1982 (Α. Ν. Πουλιάνος & N. A. Πουλιάνος, 1982).

Η λεπτομερής γεωλαθυρική μελέτη της θέσης αρ. 2 των ανασκαφών μας (βλ. σχέδιο αρ. 2) χρονολογούμενη με ακρίβεια την πανίδα και τα εργαλεία του Ανώτερου Μειοκαινού 11 με 12 εκατομμύρια χρόνια πριν. Η ηλικία αυτή επιβεβαιώθηκε με τη μεθόδο του Παλαιομαγνητισμού στο Πανεπιστήμιο της N. Καρολίνας των Η.Π.Α. (Α. Ν. Πουλιάνος, 1979). Την πανίδα περιγράψαμε βασικά ως πανίδα στέπας, αλλά και σαβάνας. Ανέμενα στους κοπρόλιθους της πανίδας αυτής διακρίνουμε και κοπρόλιθο που ανήκει σε δρόσιο ανθρωποπίθηκο της περιόδου (εικ. 50). Ανάλυση του περιεχόμενου του κοπρόλιθου από τη NASA των Η.Π.Α. (Dr. A. Toussimis) απέδειξε ότι οι ανθρωπίδες του καιρού εκείνου ετρέφοντα με άφρον κρέας ζώων και ποιλιών, αλλά και με πολὺ σκληρών καρπών της σαβάνας της Χαλκιδίκης (P. F. Puech & H. Albertini, 1982).

Τόσο τα Μειοκαινικά όσο και τα Πλειοκαινικά και τα Πλειοτοκαινικά δεδομένα των ανασκαφών που παρουσιάζουμε αποδεικνύουν ότι η γη της Μακεδονίας έπαιξε κυριαρχικό ρόλο στην εξέλιξη του ανθρώπου και του πολιτισμού του, αλλά και στην εμφάνισή του επί της οικουμένης. Ολα τα ευρήματα των ανασκαφών μας εκτίθενται στο Ανθρωπολογικό Μουσείο των Πετραλώνων, που έπικειται στην Ανθρωπολογική Εταιρεία Ελλάδος με δικά της χρήματα και είναι το μόνο Ανθρωπολογικό Μουσείο της χώρας εν λειτουργία, σε καθημερινή βάση.